

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614200081
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614200081.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS, a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom na Vfšku 12, Bratislava, IČO: 31819702, proti odporcovi F. A., Z. XX. XX. XXXX, B. X. L.Č. XXX, v konaní o zaplatenie 1 315,06 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1 107,16 eur s úrokmi z o meškania 9,5 % ročne od 14. 02. 2014 v mesačných splátkach po 30,-eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky.

V časti o priznanie úrokov z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 1 107,16 eur od 13. 09. 2011 do 13. 02. 2014 a v časti o priznanie zmluvnej pokuty vo výške 207,90 eur sa konanie z a s t a v u j e .

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania z titulu náhrady súdneho poplatku 53,38 eur a náhrady trov právneho zastúpenia 196,84 eur (spolu 250,22 eur), ktoré je odporca povinný zaplatiť advokátovi JUDr. Alanovi Strelákovi v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Písomným návrhom, doručeným súdu dňa 08. 01. 2014, uplatnil navrhovateľ voči odporcom v 1. rade F. A., v 2. rade P. A., spoločne a nerozdielne pohľadávku 1 107,16 eur s úrokom z omeškania 9,5 % ročne od 13. 09. 2011 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 207,90 eur. Návrh odôvodnil tým, že dňa 02. 03. 2011 uzatvoril ako veriteľ s odporcami ako dlžníkmi, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420110610 (ďalej len „zmluva“) na čiastku 900,-eur za odplatu 342,-eur. Touto zmluvou sa menovaní zaviazali celkovú čiastku vo výške 1 242,-eur uhradiť v 13-tich mesačných splátkach a to v prvých troch mesiacoch po 4,50 eur a ďalej v pravidelných 10-tich mesačných splátkach vo výške po 122,85 eur. Odporcovia celkom do podania návrhu uhradili 134,84 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 30,34 eur bola dňa 20. 07. 2012. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 27. 10. 2011 navrhovateľ oznámil odporcom, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 12. 09. 2011. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy bola odporcami uhradená suma 110,34 eur, takže zostal neuhradený dlh vo výške 1 107,16 eur (1 242,-eur - 134,84 eur). V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok navrhovateľ uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny úveru za každý začatý kalendárny mesiac, mesačná zmluvná pokuta potom predstavuje 29,70 eur a za 7 mesiacov omeškania od septembra 2011 do marca 2012 táto predstavuje čiastku 207,90 eur.

Po začatí konania súd zistil, že odporca v 2. rade P. A. I. L. XX. XX. XXXX, teda pred začatím konania (v zmysle § 82 ods. 1 O. s. p. konanie bolo začaté dňom 08. 01. 2014, kedy bol súdu doručený návrh navrhovateľa). Z toho dôvodu uznesením 6C/14/2014-23 zo dňa 05. 02. 2014 súd zastavil konanie voči odporcovi v 2. rade (uznesenie sa stalo právoplatným a vykonateľným dňom 04. 03. 2014).

Na pojednávaní dňa 22. 04. 2014 navrhovateľ zotrval na podanom návrhu v časti o priznanie istiny 1 107,16 eur. V časti o priznanie zmluvnej pokuty 207,90 eur zobral návrh v celom rozsahu späť. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, navrhovateľ zohľadnil nepriaznivú sociálnu situáciu odporcu a zobral späť návrh v časti o priznanie úrokov z omeškania odo dňa zosplatnenia istiny, t. j. od 13. 09. 2011 do dňa doručenia návrhu na začatie konania odporcovi, t. j. do 13. 02. 2014. Vo zvyšku na podanom návrhu zotrval a žiadal priznať náhradu trov konania, ktoré vyčíslił písomne podaním zo dňa 24. 04. 2014 sumou spolu 688,07 eur.

Odporca v 1. rade uznal pohľadávku navrhovateľa 1 107,16 eur čo do dôvodu aj čo do výšky. Potvrdil, že si zobral spolu s manželkiným otcom (Z. P. A.) úver u navrhovateľa z dôvodu, že potreboval peniaze kvôli zlému zdravotnému stavu svojej

4-ročnej dcéry. Táto po narodení utrpela slabú mozgovú príhodu, mala nevyvinuté pľúca, takže manželka odporcu s dcérou musí chodiť na liečenie a platiť si za pobyt v nemocnici poplatky. Vzhľadom na zlú sociálnu situáciu - zarába 500,- eur mesačne, má tri deti vo veku 8, 7, a 4 roky, jeho manželka nepracuje z dôvodu starostlivosti o chorú dcéru, pričom sa voči nemu vedú ešte aj exekúcie, žiadal o povolenie splátok najviac po 30,-eur mesačne.

Nakoľko odporca v 1. rade uznal pohľadávku navrhovateľa v časti 1 107,6 eur čo do dôvodu aj čo do výšky, súd v zmysle § 120 ods. 3 O. s. p. si osvojil skutkové zistenia založené na tomto zhodnom tvrdení účastníkov a priznal navrhovateľovi uplatnenú istinu 1 107,16 eur.

Podľa § 96 O. s. p.

(1) Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

(2) Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

(3) Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Navrhovateľ pôvodne uplatnil voči odporcom okrem istiny 1 107,16 eur aj zmluvnú pokutu vo výške 207,90 eur, ako aj úroky z omeškania 9,5 % ročne od 13. 09. 2011 do zaplatenia. Na pojednávaní dňa 22. 04. 2014 však navrhovateľ zobral návrh späť v časti ohľadne zmluvnej pokuty a v časti ohľadne úrokov z omeškania od 13. 09. 2011 do 13. 02. 2014. Odporca s týmto čiastočným späťvzatím návrhu súhlasil, a preto súd v zmysle § 96

O. s. p. v tejto časti konanie zastavil.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z listinných dôkazov vyplýva, že listom zo dňa 27. 10. 2011 oznámil navrhovateľ odporcovi zosplatnenie dlhu ku dňu 12. 09. 2011. V zmysle tohto oznámenia sa odporca dostal do omeškania dňom 13. 09. 2011, kedy bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 1,5 %. Potom úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, čo je 9,5 % ročne. V dôsledku čiastočného zastavenia konania zostali predmetom konania už iba úroky z omeškania od 14. 02. 2014 do zaplatenia. Nakoľko omeškanie odporcu trvá, súd v zmysle citovanej právnej úpravy priznal navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania 9,5 % ročne od 14. 02. 2014 do zaplatenia zo sumy 1 107,16 eur.

Vzhľadom na sociálnu situáciu odporcu, ktorý je síce zamestnaný, ale z príjmu 500,-eur mesačne musí zabezpečiť potreby 5-člennej rodiny s tým, že najmladšia dcéra má vážne zdravotné problémy. Vedú sa voči nemu dve exekúcie, jedna za účelom vymoženia pohľadávky 756,75 eur, druhá za účelom vymoženia pohľadávky 685,77 eur. S poukazom na ustanovenie § 160 ods. 1 O. s. p. preto súd povolil odporcovi na zaplatenie sumy 1 107,16 eur s úrokmi z omeškania mesačné splátky po 30,-eur. Prvá splátka bude splatná do konca mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že pokiaľ odporca v 1. rade nedodrží povolené splátky, nezaplatením čo aj len jednej splátky sa stane splatným celý dlh naraz.

Náhradu trov konania si podľa § 151 ods. 1 O. s. p. uplatnil iba navrhovateľ s tým, že trovy vyčíslil sumou 688,07 eur. Navrhovateľ mal však v konaní úspech iba čiastočný - čiastočné späťvzatie návrhu pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 207,90 eur sa posudzuje z procesného hľadiska ako neúspech navrhovateľa. Navrhovateľ si pôvodne uplatnil nárok vo výške 1 315,06 eur (istina 1 107,16 eur a zmluvná pokuta 207,90 eur). Priznaním istiny 1 107,16 eur bolo návrhu vyhovené v rozsahu 84 %. Po započítaní tohto úspechu navrhovateľa s jeho neúspechom v rozsahu 16 %, priznal súd v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p. navrhovateľovi náhradu trov konania v rozsahu 68 %.

Navrhovateľovi vznikli podaním návrhu trovy z titulu súdneho poplatku. Vzhľadom na uplatnenú pohľadávku 1 315,06 vznikla navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok 78,50 eur (§ 7 ods. 1, ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v spojení s položkou 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Súdny poplatok bol doteraz zaplatený len vo výške 66,-eur, takže povinnosť zaplatiť zvyšok súdneho poplatku 12,50 eur bude navrhovateľovi uložená osobitným rozhodnutím. Pre účely náhrady trov konania potom súd vychádzal z poplatkovej povinnosti navrhovateľa 78,50 eur, z čoho 68 % je 53,38 eur.

Navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom, ktorému patrí v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) odmena za 3 úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 08. 08. 2013, vypracovanie písomného návrhu na začatie konania dňa 08. 08. 2013 a účasť advokáta - advokátskeho koncipienta na pojednávaní dňa 22. 04. 2014. Advokátom uplatnená odmena 61,41 eur za každý z úkonov je v súlade s citovanou vyhláškou, takže za 3 úkony predstavuje odmena 182,23 eur. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky za každý z týchto úkonov si advokát uplatnil náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, ktorá v roku 2013 predstavovala 7,81 eur za úkon (za 2 úkony 15,62 eur) a v roku 2014 vo výške 8,04 eur. Paušálna náhrada potom v zmysle citovanej právnej úpravy patrí advokátovi vo výške 23,66 eur. Advokát preukázal, že je platiteľom DPH, a potom odmena priznaná vo výške 184,23 eur (3 x 61,41 eur) a paušálna náhrada 23,66 eur, spolu 207,89 eur sa v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky zvyšujú o DPH 20 %, t. j. o 41,58 eur, na sumu 249,47 eur.

S poukazom na ustanovenie § 15 písm. a/ vyhlášky si advokát uplatnil náhradu cestovných výdavkov vo výške cestovného vlastným motorovým vozidlom z Bratislavy do Liptovského Mikuláša a späť. Ako

dôkaz o použití osobného motorového vozidla na túto cestu predložil advokát fotokópiu osvedčenia o evidencii motorového vozidla zn. Honda

CR-V, ev. č. BL017CU. Na pojednávanie dňa 22. 04. 2014 však advokátsky koncipient Mgr. Michal Ďubek cestoval podľa vlastného vyjadrenia osobným motorovým vozidlom zn. Toyota Prius. Potom právny zástupca navrhovateľa nepreukázal náklady na cestu osobným motorovým vozidlom. Z toho dôvodu súd priznal náhradu cestovných výdavkov len vo výške hromadného dopravného prostriedku - rýchlika IC, kde je cestovné z Bratislavy do Liptovského Mikuláša a späť vo výške 40,-eur (2 x 20,-eur).

Súd nepriznal náhradu za stratu času uplatnenú podľa § 17 vyhlášky vo výške 156,12 eur plus DPH. Podľa citovaného ustanovenia totiž náhrada za stratu času patrí len advokátovi za predpokladu, že vykonáva úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. V predmetnej veci sa však pojednávanie dňa 22. 04. 2014 zúčastnil advokátsky koncipient Mgr. Michal Ďubek, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta. Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené v ustanovení § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona 459/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zákona 586/2003 Z. z.). Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 citovaného zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkon právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Táto náhrada však advokátskemu koncipientovi nepatrí.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potom v súvislosti s právnym zastúpením vznikli trovy vo výške 289,47 eur (odmena a paušálne náhrady vrátane DPH 249,47 eur a cestovné 40,-eur, ktoré sa už o DPH nezvyšuje, nakoľko v cestovnom je DPH započítané). Vzhľadom na výsledok konania súd priznal náhradu týchto trov v rozsahu 68 %, čo je 196,84 eur. Spolu súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 250,22 eur s tým, že náhradu trov je odporca povinný zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. advokátovi JUDr. Alanovi Strelákovi. Vzhľadom na sociálnu situáciu odporcu, súd mu poskytol na zaplatenie náhrady trov konania dlhšiu lehotu splatnosti a to 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.